

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 223/2010-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. októbra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť P. O., S., vo veci namietaného porušenie jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 97/96 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. O. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. marca 2010 doručená sťažnosť P. O., S. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 97/96.

Sťažovateľ spolu so sťažnosťou požiadal aj o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom argumentujúc, že jeho jediným príjmom je starobný dôchodok. K žiadosti pripojil kópiu potvrdenia Sociálnej poisťovne, ústredie, Bratislava č. 340 510 7620 z 10. decembra 2009 o určení starobného dôchodku v sume 381,30 € mesačne počnúc 1. januárom 2010.

Na základe výzvy ústavného súdu z 30. apríla 2010 sťažovateľ predložil 13. mája 2010 náležite vyplnené a potvrdené tlačivo „Potvrdenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch na oslobodenie od súdnych poplatkov a na ustanovenie zástupcu v právnej veci“, ktorým preukázal výšku starobného dôchodku (338,20 € mesačne) jeho manželky.

Ústavný súd na základe všetkých podkladov skonštatoval, že celkové príjmové pomery sťažovateľa mu dovoľujú znášať náklady súvisiace s odmenou právneho zástupcu za poskytovanie právnej pomoci v konaní pred ústavným súdom. Pretože sťažovateľ nespĺňal všetky podmienky na ustanovenie právneho zástupcu na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 223/2010-8 z 1. júna 2010 rozhodol tak, že žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu nevyhovel. Sťažovateľovi bola súčasne poskytnutá možnosť, aby do pätnástich dní od doručenia tohto uznesenia predložil ústavnému súdu splnomocnenie pre advokáta na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. V odôvodnení citovaného uznesenia ústavný súd sťažovateľa poučil, že v prípade nesplnenia tejto povinnosti môže byť jeho sťažnosť odmietnutá pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Uznesenie sťažovateľ prevzal osobne 18. júna 2010.

Sťažovateľ do dnešného dňa nepredložil ústavnému súdu splnomocnenie pre advokáta na svoje zastupovanie v konaní pred ústavným súdom v zmysle § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde napriek tomu, že na splnenie tejto povinnosti bol upozornený a vyzvaný uznesením ústavného súdu. Z tohto dôvodu ústavný súd sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. októbra 2010